

[Socialministeren.]

Hjælp, der er fastsat for de anerkendte Arbejdsløshedskassers Medlemmer. Hjælpen ydes pr. ledig Dag, Søndag dog undtaget, og kan ikke ydes i mere end 70 Dage. Om Begrundelsen for denne Hjælp, der altsaa tilsigter at komme ogsaa dem, der ikke er Medlemmer af Arbejdsløshedskasser, til Hjælp, skal jeg ligeledes henvise til Bemærkningerne. I øvrigt er jo Begrundelsen selvindlysende for dem, der kender disse Forhold, baade hvad Lovgivningsomraadet angaar, og hvad de økonomiske Forhold blandt de arbejdsløse angaar.

I § 3 fastsættes det, at Socialministeren skal fastsætte de almindelige Regler for Kontrollen, for Affattelsen af Begøringerne om Hjælp, for Affattelsen af Kommunernes Regnskaber o. s. v., medens de nærmere Regler vedrørende Fremgangsmaaden ved Begøring om Hjælpen, dennes Størrelse og Udbetaling, Kontrol o. s. v. fastsættes af Kommunalbestyrelsen. Disse Kontrolregler er sat ind, som det var ønsket fra Oppositionens Side i Fjor. Der er dog tilføjet i § 3 en Bestemmelse om, at en Kommune ikke kan nøjes med at benytte den ene af §§ 1 eller 2; en Kommune kan ikke nøjes med at hjælpe alene Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser, eller alene arbejdsløse, der ikke er Medlemmer af Kasserne; den maa hjælpe begge Kategorier af arbejdsløse. — Endelig bemyndiger § 3 Kommunalbestyrelserne til at overlade Kontrol og Udbetaling til den kommunale Hjælpekasse, til de statsanerkendte Arbejdsløshedskasser, for saa vidt disses Medlemmer angaar, eller til de kommunale Arbejdsanvisningskontorer efter Overenskomst med vedkommende Institution.

Med Hensyn til Udgifterne foreslaas det i § 4, at disse fordeles med $\frac{1}{3}$ paa Opholdskommunen, $\frac{1}{3}$ paa Arbejdsløshedsfonden og $\frac{1}{3}$ paa Statskassen, og Fondens Refusionspligt er betinget af, at der paa nærmere af Socialministeren angiven Maade gives Fonden Adgang til at føre Tilsyn med, at Understøttelsen til de arbejdsløse ydes i Overensstemmelse med de af Kommunalbestyrelserne fastsatte Regler, og at Kontrollen er betryggende, saaledes som det ogsaa blev ønsket fra Venstres Side i Fjor.

Som § 5 er indsat en ny Bestemmelse, der gaar ud paa, at for Medlemmer af stats-

anerkendte Arbejdsløshedskasser kan en Kommune som Tillæg til den i § 1 omhandlede Hjælp vedtage at betale Kontingent til Arbejdsløshedskassen for det Tidsrum, i hvilket Understøttelse i Henhold til denne Lov oppebæres. Mod behørig Dokumentation refunderer Arbejdsløshedsfonden fuldt ud Kommunens Udgifter efter denne Paragraf. Begrundelsen for Hjælpens Udvidelse paa denne Maade er følgende. Under Hensyn til de med Aarene tiltagende Vanskeligheder, som den vedvarende forholdsvis store Arbejdsløshed, og stadig stigende Arbejdsløshed, medfører, vil det efterhaanden ikke kunne kræves, at de arbejdsløse, der har gaaet ledige i saa lang Tid, at de har opbrugt deres vedtægtsmæssige Understøttelse, af denne Understøttelse ogsaa skal kunne afse det Beløb, der er nødvendigt for at fortsætte Kontingentbetalingen til Kasserne, og da det offentlige ikke mindst i disse Tider er interesseret i, at det størst mulige Antal arbejdsløse opretholder deres Arbejdsløshedsforsikring og ikke glider ned i det, jeg forleden kaldte den 5te Stand, foreslaar man i denne Paragraf, at en Kommune kan vedtage som Tillæg til den Understøttelse, der ydes efter § 1, at betale vedkommende understøttedes Kontingent til Arbejdsløshedskassen fuldt ud. Denne Bestemmelse er saa meget mere naturlig i dette Lovforslag, som der er gennemført den for alle Arbejdsløshedskasser bindende Regel, at de almindelige Restancefrister ikke gælder ved Regnskabsaarets Udgang, idet alt skyldigt Bidrag skal være indbetalt inden 31. Marts vedkommende Aar. Da det endvidere maa anses for en naturlig Opgave for Arbejdsløshedsfonden at bidrage til, at Arbejdsløshedskassernes Medlemmer ikke i en ekstraordinær Arbejdsløshedperiode glider ud af Forsikringen, har jeg foreslaaet, at Kommunerne skal have disse Bidrag til Kontingenter refunderet fuldt ud af Arbejdsløshedsfonden.

Endelig bestemmer § 6 i Lovforslaget, at Understøttelser efter denne Lov ikke medfører de med Modtagelsen af Fattighjælp forbundne Retsvirkninger eller overhovedet har nogen Indflydelse paa den paagældendes Erhvervelse af Forsørgelsesret i Opholdskommunen, lige saa lidt som Kommunen har Krav paa mellemkommunal Refusion fra Forsørgelseskommunen af den ydede